

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografeia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „la loterie”.

TRIBUNA

Condamnați.

În sfârșit guvernul Széll ne-a oferit cu o dovadă mai mult, că sistemul de persecutare a vieții noastre naționale, sistem inaugurat de Tisza Kálmán și ajuns la culme sub era Bánffy-ian, în loc să se schimbe, a intrat într-o nouă fază. Trebuie să accentuăm cu un deosebit aplomb cuvintele „nouă fază”.

Eram demoliți în trecut, ca luptători naționali români să fie țirși la bara judecătorească, de câte-ori își ridicau glasul pentru apărarea drepturilor naționale-politice. Ne este în via memoria procesul-monstru al „Memorandului”, în care întreg poporul român din Transilvania și Ungaria, prin reprezentanții săi a fost condamnat în modul cel mai revoltător, pentru că a avut cetățenescul curaj să se aștearnă în fața jalei la poalele tronului pentru schimbarea stărilor insuportabile politice, în urma cărora România sunt dați pradă volniciei șovinismului unguresc.

Au fost deci motive politice la mijloc.

N'a visat însă nimeni, nu numai la noi, dar nici în lumea mare, nici în statele, cari numai acum trec prin vâșul destilării politice, cari numai acum deschid ușile civilizației moderne, ca cineva să fie tras la răspundere pentru că a înfierat procedura ilegală, discreționară și volnică a unui impiecat de stat.

A trebuit să vină guvernul Széll, cu îngâmfa sa deșădă de „drept, lege și dreptate”, pentru ca paralel cu prigonirile pe teren politic, să se înceapă contra noastră cele mai neomenoase prigoniri și pe terenul vieții noastre culturale-sociale.

Procedura guvernelor din Ungaria contra Românilor este sistematică — și înainte precizată. Toate nelegiuirile puse la cale contra noastră au vedită țintă de a ne nimici naționalitatea. Ca cel mai puternic element dintre naționalitățile din Ungaria, Românii au devenit un adevărat obiect de spaimă și vecinică frică pentru Unguri. Popor, care cu multă tenacitate, vrednică de laudă, ține la tradițiile și limba sa națională, Românii nu mai au încăperea de Unguri, cari în prima linie de ei își tem mai cu din adins egheonomia.

Au vrut Românii lumină? Au fost aruncați în întuneric! Libertate au vrut ei? Au fost puși în temniță! Desrobire strigat-au ei? Au primit lanțuri pe mâni și picioare, să nu se mai poată mișca! Setoși de cultură națională au fost? Încercări și dispozițiuni s'au făcut din partea guvernului unguresc, ca până și de pe buzele micuților băieți să alunge vorba românească! Școli au cerut Românii, nu, ei n'au cerut, numai permisiune să-și ridice școli, și în schimb și cele avute li-s'au răpit! Se plâneau Românii de nedreptate și asuprire în presa lor? Pușcăriile erau răspunsul și amende oribile în bani, ca astfel cu nimicirea fizică morală pas să țină și ruinarea economică materială.

E grozav să știe cineva, că d. e. numai ziarul „Tribuna” până acum a fost condamnat la amendă în bani, cari întrec suma de treizeci și cinci de mii de coroane! Toate celelalte jurnale din Austro-Ungaria la olaltă n'au avut atâtea procese politice și n'au plătit atâtea amende în bani, câte a îndurat „Tribuna” singură! Ear' anii de temniță suportați de martirii cauzei române întrec viața unui om.

Credeam, că li-se va urî dela o vreme guvernurilor noastre de-a ne maltrata în continuu. Credeam, că o să prindă reson odată, și vor înoceta cu svircolirile lor fără nici un înțeles, care numai ruina statului o pot avea drept urmare, ear' nici-decum ajungea absurdului scop de-a ne desnaționaliza pe noi prin terorism și prin jicane.

Ne-am înșelat. Și trebuie cu durere să o spunem, că nu avem nici cea mai mică nădejde, ca cei dela cârma țării să revină vre-odată la idei mai sănătoase și să părăsească detestabilul sistem de persecutare a tot ce nu este maghiar în țeara ungurească. Va dura și în viitor această neegală luptă între asupritori și asupriți — și numai Dumnezeu știe unde și cum are să se sfârșească.

Căci în loc să dispară prigonirile politice, guvernul maghiar a transpus lupta și pe teren cultural-social.

Avem ca exemplu cele două cazuri din vara trecută, când magistratul orașenesc din Baia-mare și fisorăbirul din Careli-mari au interzis ținerea concertului din Baia-mare și a adunării secțiunii „Asociațiunii” din Sanislău, fără nici un motiv, în mod volnic, ilegal, lipsit de ori-și-ce reson, pur și simplu, fiindcă invitațiile și programele au fost tipărite în românește!

Doi articoli s'au scris în „Tribuna” contra acestor ilegale și volnice proceduri, aprobate din partea vicecomitetului, ba chiar și din partea ministerului de interne, Koloman Széll. A fost înfierat, reprob, cu indignare combătut un abuz comis de niște organe administrative.

S'a arătat simptomul unei boale, care grasează prin multe locuri în Ungaria. S'a cerut remediu contra acestui pericol ce roade la rădăcina drepturilor cetățenești din Ungaria. S'a atras atențiunea publică asupra unui mare, colosal de mare pericol până încă nu-i tăzdu. Și... În loc, ca guvernul ungăr să caute mijloace radicale și prompte pentru sanarea răului, pentru punerea unei stăvile abuzurilor comise din partea unor organe administrative, — a pus în grumazii „Tribunei” două procese de presă.

Sala „Redutei” din Cluj din nou a fost loc de condamnare pentru Români. Martoră a uniunii Transilvaniei cu Ungaria, a procesului Memorandului — două rani adânc săpate în inima poporului român — sala dela „Redută” a răsunat din nou de insultele și înșinuările răutăcioase a procurorului, la adresa națiunii române. Din nou procurorul a acuzat națiunea română, că nu crește ură și dușmănie față de rasa maghiară.

Nu știu, de unde își culege dl. procuror datele de felul acestora. Ar trebui să distingă lucrurile.

Dacă există hoți și criminali, nu urmează că întreagă omenimea este compusă din astfel de elemente. Dacă există abuzuri în vre-un ram de esecitare a puterii de stat și aceste abuzuri sunt taxate ca atari, sunt combătute, sunt după merit înfierate de presă — fie aceea română ori maghiară — nu urmează, că presa este dușmană și vooeste peirea statului respectiv. Dacă „Tribuna”, ca organ național român și-a exprimat suprema sa revoltă și indignare asupra abuzurilor și volnicilor, asupra procedurilor neomenoase și ignobile a unor dintre Unguri, a jovinștilor gâgăuți, nu înseamnă că propagă ură, ațită în inima poporului român focul urei de rasă contra națiunii maghiare, care nici-decum nu poate fi solidarizată cu actele ilegale ale câtorva inconștiențioși.

A combate crima unui scelerat, nu înseamnă a propaga ură contra națiunii, din care acela face parte. A combate răul, nu înseamnă a veni în conflict cu codul penal. În cazul de față în articoli „Puneți stăvilă” și „Sunt lași”, cari au format baza procesului, a fost combătut un fapt ilegal și volnic, și deci nici vorbă nu poate fi de „agitatie contra naționalității maghiare”.

Dacă dl. procuror ar fi făcut aceste distincțiuni, ar fi depus acuză și dl. Baltescu nu ar fi fost condamnat la pierderea libertății pe 15 luni și la 1100 coroane amendă în bani.

Dl. procuror n'a făcut însă nici o distincțiune. În loc de motive juridice,

a făcut escursiuni declamatorice, lăudând liberalismul și indulgența maghiară, vorbe cari pot avea loc cel mult între păhare, dar' nu în sala de pertractare, când e vorba de încetățunare libertății presei.

Sibiu, 22 Maiu 1901.

Programul sărbătorii de 10 Maiu. Măne în revărsatul zorilor, 21 tunuri vor anunța capitalei României solemnitatea zilei.

La orele 10 și jum. dimineața, se va celebra la metropolie un Te-Deum, în prezența MM. LL. Regelui și Reginei și AA. LL. RR. Prințului și Prințesei României, înconjurăți de curțile regale și princiere.

Vor asista la acest Te-Deum d-nii miniștri, d-nii președinți, vicepreședinți, împreună cu biurourile respective ale senatului și adunării deputaților, precum și d-nii senatori și deputați, înaltele curți de cassatiune și de compturi, corpul profesoral, curțile și tribunalele dl. primar al capitalei și consiliul comunal, camera de comerț, înalții funcționari ai statului și d-nii ofițeri din armată permanentă, teritorială și din rezervă cari nu vor fi sub arme.

Armata va fi așezată pe strade și piețe între palat și metropolie.

Pornirea dela palatul din București a MM. LL. Regelui și Reginei împreună cu AA. LL. RR. Prințului și Prințesei României spre a asista la Te-Deum se va anunța prin 101 tunuri.

La orele 11 jum. Majestatea Sa Regele va primi defilarea pe bulevardul universității înaintea statuii lui Mihail-Viteazul.

Dela orele 8 seara, muzicile militare vor cânta în grădinile și piețele publice.

Registrele de înscriere la MM. LL. Regele și Regina vor fi deschise la palatul din capitală.

În această zi la orele 10 și jum. dimineața se va celebra un Te-Deum în toate comunele urbane și rurale din țeară, la care vor asista autoritățile locale.

Domnii prefeți vor primi în reședințele județelor felicitările autorităților civile și militare și ale orașenilor.

În acele reședințe domnii prefeți în înțelegere cu primarii și șefii garnizoanelor respective, vor regula modul sărbătorii acestei zile.

Delegațiunile. Delegațiunile s'au întrunit alături în Viena. După constituirea a fost prezentat preliminarul de budget. Preliminarul e cu o jumătate de milion de coroane mai mare ca cel din anul trecut.

Ieri, în 21 l. c. s'au prezentat membrii delegațiilor la M. Sa, atâtii membrii delegațiilor ungare, apoi austriace. La vorbirele preșidenților delegațiilor, M. Sa răspundând, a zis între altele, că raporturile monarhiei noastre față de statele aliate sunt neschimbate, asemenea stăm în raporturi bune cu celelalte state și astfel se poate spera în susținerea păcii.

Finanțele României. „Berliner Börsen Zeitung”, cu data de 11 Maiu st. n. scrie următoarele:

„În ultimele zile s'a observat o scădere a cursului hârtiilor de stat române — scădere ce, în afară de deprimarea bursei, este a se atribui svonurilor împrăștiate din București despre posibilitatea încetării plăților de amortisare a împrumuturilor. Este adevărat, că aceste svonuri au fost desmințite oficial, imediat și energic; cu toate acestea, ele au pătuns în o parte a presei germane, prin ceea ce s'a stărnit neliniștea despre care vorbim. E foarte regretabil, că se dă atenție unor astfel de svonuri mai cu seamă acum, când

pe lângă o reală îmbunătățire a situației țării se poate vedea silința de a introduce, prin cele mai mari economii, o durabilă ordine în finanțe, silința ce se ilustrează așa de bine prin faptul reducerii bugetului cu 27 milioane de lei.”

Discursul de apărare.

În cele ce urmează dăm în schițare esențialele discurs de apărare al dlui Dr. Cassiu Maniu, rostit la procesul de Luni al „Tribunei”:

Stăm față în față, — a zis dl. Maniu, — cu un cas care simbolizează cultura generală, precum stilul omului e document pentru gradul lui de cultură. Casul dela Baia-mare și Sanislău sunt probe elocvente, că atât conștiința socială-culturală generală la Maghiari, precum conștiința lor individuală sunt în flagrantă disarmonie cu ceea ce pretinde poziția statului unguresc în Europa.

Cultura adevărată, cultura sufletească profetă de așa spirite înalte cum e H. Taine, consistă în a nu se nimici unii pe alții, a nu uicide bătrânii neputincioși, a nu munci copiii slabi, a se îngrețșa de păcatele de sânge, a se feri de datini nenaturale, a se deprinde cu instituțiile moderne ale dreptății și rațiunii. Cu acest concept al culturii au venit în conflict actele dela Baia-mare, când s'au oprit manifestațiunile neștiinței între o viață înaltă culturală. Această e signatura cauzei. Ce privește argumentele dlui procuror, că prin cuvintele: brutalitate ungurească și volnicie, prin afirmarea, că conducătorii politici sunt luați între baionete, că pocul și plin, că coase ruginite au Românii în pod și că Românii le știe învârti bine în brațele sale vinjoase, sunt încercate în toate grăselile posibile logice. Face atenți pe jurăți, că nu știu românește astfel, încât înțelesul gramatical verbal nu-l știu; de aci urmează, că interpretarea e imposibil să le aplice, prin urmare este silit apărătorul a face singur această operațiune. Arată, că terminii acestia sunt obiectivi, faptele comise din Baia-mare și Sanislău, cu deosebire singur epitelile brutalitate, stupiditate, apoi că avem coase, deoparte nu sunt nici insultătoare, cu atât mai puțin agitatoare. Desface cuvintele prin analiză logică și le reduce la adevăratul lor înțeles. Cu privire la coasele etc. și la evenimentele din 48, la cari fi sare fantasia dlui procuror, noi cari suntem aici de față, nu ne agităm absolut la ura unul contra altuia. Eu cred, — zice dl. Maniu, — că cu alți ochi să judecăm cu toții evenimentele după un restimp de peste 50 ani, fără să ne transpunem a medita despre cauzele acelei mișcări, din ce putem învăța cu toții. Întreabă pe dl. procuror, dacă nici citațiunile lui nu dovedesc nimic, și dacă de altă parte suntem siguri, că curtea cu jurăți nu posedă limba română, în care e scris articolul, ceea ce este condițiune principiară la interpretațiunile științifice, de unde vooeste a aduce argumente obiective. Arată apărătorul, că acolo unde lipsește ori materialul logic, ori baza comună de discuțiune, nu se poate ajunge la rezultate solide, este imposibil a aduce judecată dreaptă.

Apoi pucește din pasagiul în pasagiul la esegsa explicătoare a articolului învințit. Arată, că principii logice este acela, că ori-și-ce vorbire sau script are numai un mie înțeles, pentru a cărui statorire se recere analiză specială în următoarele direcțiuni: este a se cunoaște uoul cuvintelor în limba originală, apoi trebuie pucea la eruarea înțelesului mai apropiat și mai depărtat, trebuie făcută paralela între rostul verbal și real al obiectului scrutării și în fine trebuie să statorim scopul și motivul scrierii sau vorbirii. Această neștiință lipsește absolut la dl. procuror, ce se vede dintr'aceea, că expresiunile la cari se pucea, ca la criterii, nu se pot subsuma sub conceptul legal al agitării. În lipsa dară perfectă a elementelor de solidă procedură disputativă se abate la fantasii desordonate perzând cu totul coloritul scrutării faptului.

Apărătorul indică că învățăturile din 48 ale Ungurilor nu cadrează cu învățăturile cari ni-le oferă revoluțiunea franceză din 1789 și din acest motiv Românii se declară, că sunt aderenții ideilor din 1789, pe cari toată lumea civilizată le-au preferat ideilor ungurești din 1848.

Apărătorul prin o antiteză puternică desăfoară simptomaticele opriri a petrecerilor espunând, că da, suntem dedați, ca în manifestațiunile politice se

fin urgișiți — se provoacă la procesul Memorandului, dar' la aceea, că se cotea cineva în mijlocul atâtor popoare culte a atenta la manifestațiunile de o superioară natură socială, încă nu am esperiat și încă cu motivări mincioase cum se cuprind în hotărârile municipiului Baia-mare și protopretorului Domahidy Elek.

Fiindcă procurorul nu a produs argumente, rămâne documentarea inofensivității articolelor. Desfășurând axiomele mari ale vieții de stat, la aplică la Ungaria și constituie prin o deducere exactă, formală și materială la aceea, că națiunea română are motive multe și adânci să se plângă, că în Ungaria este egheonomie de rasă, dar' nu constituțiune și că prin urmare nu are reson de stat. (Va urma).

Semne de înțelegere și coincidențe curioase.

În același timp, când la Cluj ni-se croia osanda cea grea: un an și trei luni de zile temniță ungurească, și 1100 coroane pedeapsă de bani scumpi românești prin muncă și sudoare de sânge câștigați, când reprezentantul statului, procurorul Dr. Jeney, în fața justiției și în fața tinerimii universitare române adunată în sala „Redutei”, numește pe Români „venituri” și „străini” în țeara aceasta, în același timp „Tribuna Poporului” din Arad, ziar ce se zice național, saltă de bucurie la vestea extraordinară de interesantă adusă de „Magyarország”, ziarul kossuthistului Bartha Miklós, și de „Egyetértés”, ziarul lui Kossuth Ferenc, că vial de înfrățire română-maghiară pe cale este a se realiza, că neînțelegerile dintre Români și Maghiari încep a se delătura. Se bucură „naționalii” aradani din toată inima și au toată încrederea în reușita înfrățirii, căci înfrățirea e direasă dela Budapesta și dela București. Nu-i așa, fraților? Curioasă coincidență! Când Ungurii ne lovesc mai fără cruțare pe noi la Cluj, atunci „frații” dela Arad iubilează salutând zorile apropiării dintre Unguri și Români!

Lăsăm-l pe Russu să cânte altă-turea cu Bartha și Kossuth. Să nu-i turburăm bucuria!

Din parte-ne voim să mai aducem deocamdată o nouă probă, o extraordinară de interesantă dovadă, că da! acuma e timpul mult dorit al înțelegerii româno-maghiare.

Raportorul nostru special ne trimite din Cluj, cu datul de Luni, 20 Maiu, 2 ore 10 min. p. m. o telegramă referitoare la rechișitorul procurorului Dr. Jeney și discursul de apărare al dlui Dr. Cassiu Maniu, de următorul cuprins:

„Acusarea șovinistă ne numește venituri și afirmă că Maghiari au stat singurul element alocătuitor de stat. Apărarea strălucită cu o logică extraordinară arată în fața șovinismului drepturile naționalităților.”

Această telegramă adresată „Tribunei” li-s'a părut goviniștilor dela Cluj atât de periculoasă pentru integritatea statului maghiar, încât n'au îndrăznit să ne-o espedeze imediat, după-cum cere legea, ci au trimis-o mai întâiu la Budapesta, cerând statul și îndrumarea luminatului ministru. Marți înainte de amiază s'a ținut mare sfat în palatul ministerial și după adăncă chibzuială au hotărât ca telegrama să i-se dea drumul la Sibiu. Astfel „la ordin mai înalt” („felsőbb rendeltetés”) telegrama dată în Cluj, Luni, la 2 ore 20 min. p. m. a sosit în redacția noastră abia Marți după amiază la orele 4 și 45 min. cu clausula „felsőbb rendeltetés továbbított”.

Ne-am gândit și răsândit, ce primejdie vor fi văzut pentru patrie „înțelepții” dela Cluj în această nevinovată telegramă?

Le-a fost frică doară, că se vor revolta Românii când vor ceti în „Tribuna” îndrăzneța batjocură aruncată de procurorul în fața poporului român? Sau le-a fost rușine, ca lumea să iee act de neghioabele espectorări ale celui chemat să apere interesele statului?

Cămpătium pe compatrioții maghiari, că au ajuns într'adevăr în mintea copilor. Căci este o negheobie copilărească, este absurd și ridicol cazul petrecut cu telegrama noastră. Dar acest cas este și foarte instructiv.

El ne învoacă în memorie era vestită a lui Bánffy, când „cabinetul negru” funcționa negenat în țeara această constituțională, când scrisorile și tele-

gramele erau puse la discreția detectivilor politici. Se vede, că „rafinatul” Szell simte lipsa unor dovezi, prin care să arete în fața alegătorilor nației ungurești, că întotdeauna Bănyfi el încă știe purta Sămbetele Românilor și presei lor îndărătnice.

Dar Szell ne-a dat prin aceasta nouă Românilor o prețioasă dovadă de intențiile sale „impăciuitoare” față de noi. Unde vreți, Români, o mai elastică probă de încredere reciprocă și de înțelegere româno-maghiară?

Denunțăm poporul român acest nou semn de bunăvoință ungurească. Denunțăm și pe toți aceia dintre „frații”, cari sub astfel de auspicii, între astfel de împrejurări, și în situația politică excepțional de umilitoare, în care ne-a împins guvernul unguresc, mai au inimă și suflet ca să propage înfrățirea româno-maghiară. Poporul român să-și tragă însuși seama, cât credit politic mai merită acei „Români”, cari astăzi cântă în corul lui Bartha-Kossuth-Szell imnul înțelegerii dintre Români și Maghiari?

Presa străină și întrevăderea — dela Abbazia.

„Swiet” din Petersburg zice, că întrevăderea dela Abbazia și amicitia româno-greacă care s-a manifestat acolo tind la realizarea programului împăratului Wilhelm II, program după care alianța între regele Greciei și Turcia ar trebui să slăbească statele slave din Balcani. Domnia familiei de Hohenzollern în România, amicitia între Sultana și împăratul Germaniei și legăturile de familie cu curtea din Atena trebuie să înlesnească această sarcină a împăratului Wilhelm.

Rusia trebuia să ia seama și nu se lase a se lăsa de influența germană la sudul frontierei ei. În acest scop ea trebuie să ia măsuri pentru a întări puterea vitală și conștiința națională a Slavilor în Austria și Peninsula-Balcică.

Ea trebuie să se silească să facă mai intimă raporturile cu popoarele române și grece și să caute a combate spiritul de germanizare care planează în sferele finale, să strângă în raporturi mai intime pe toți ortodoxii din Rusia, din Austria și din Peninsula-Balcică. Numai printr-o politică activă vom pute înlătura amenințarea stăpânirii germane în Europa: Curtea Austriei, în politica ei străină, lucrează în înțelegere cu Germania. Austria nu e decât un avant-post al înaintării Germaniei. Înțelegerile stabilite între curțile europene nu servesc în general decât exclusiv scopurile germane. Cât pentru noua alianță dintre Grecia și România, aceea ce trebuie să regretăm e faptul, că două state ortodoxe suferă influența germană și se unesc contra slavismului. Dacă alianța româno-greacă se realizează, imperiul otoman va conduce pe cele două state ortodoxe. Aceasta e atât de absurd, încât nu se poate înțelega decât fiind dată politica neconsiderată a marilor puteri europene.

„Le Journal” din Paris, vorbind de întrevăderea dela Abbazia, observă, că înțelegerea între Grecia și România face pe Grecia să intre în orbita triplei alianțe, de care-ce coaliția elementelor române și grece contra elementului slav înseamnă o mișcare împotriva Rusiei și prin urmare și împotriva Franței.

Sosirea Suveranilor români în București.

Duminecă s-au reîntors în țară, prin Predeal, venind dela Abbazia MM. LL. Regele și Regina României.

Trenul regal a intrat în gara Predeal la orele 3.10 după amiază.

Pe peronul gării, Suveranii au fost întâmpinați de A. S. R. Principele Ferdinand, dl P. S. Aurelian, ministru de interne; dl G. Philippescu, mare mareșal al palatului; dl Ioan Kalinderu, administratorul domeniului Coroanei; dl general Robescu, măiestru de ceremonii al curții; principii moștenitori; dl Al. G. Ionescu, prefectul județului Prahova, și de autorități locale.

Descinzând din vagon Maieștile Lor îmbrățișează în mod caldușos pe Augustul lor nepot și dau mâna cu persoanele prezente, cu cari se întrefin câte-va momente.

Apoi Maieștile Lor își urmează călătoria împreună cu A. S. R. Principele moștenitor și cu persoanele venite întru întâmpinarea Lor.

În gările Sinaia și Câmpina, trenul se oprește și Maieștile Lor binevoesc să se întrefin cu autoritățile și persoanele venite să le ureze bună venire.

La stația din Buda, trenul se oprește din nou și domnul D. Sturdza, președintele consiliului, se urcă în vagonul regal.

Trenul regal a sosit în București la orele 7.45.

O companie cu drapelul și muzică, din batalionul 7 vânători, sub comanda căpitanului Vasilescu, era înșirată pe peronul gării și-a dat onorurile.

La intrarea trenului în gară, muzica a înțonat imnul regal, soldații au prezentat armele și imensa mulțime, care umplea peronul și împrejurimile a izbucnit în urale entuziaste.

M. S. Regele se coboară, cel dintâiu, și este întâmpinat de A. S. R. Principeasa Maria și de micii Principi, AA. LL. RR. Principele Carol și Principeasa Elisabeta, pe cari Suveranul îi îmbrățișează de mai multe ori; descinde apoi M. S. Regina la braț cu A. S. R. Principele Ferdinand. Grațioasa noastră Suverană îmbrățișează pe Augustii Sei nepoți cu cea mai mare dragoste.

Suveranul trece apoi pe dinaintea frontului trupei și a corpului ofiteresc, care se afla așezat la dreapta companiei de onoare.

Soțiile dlor miniștri și d-na I. Procopie Dumitrescu au oferit M. S. Reginei frumoase buchete de flori.

Maieștile Lor și Altețele Lor Regale au intrat apoi în salonul de așteptare, frumos decorat și iluminat, unde au binevoit să se întrefin cu afabilitatea Lor obicinuită cu persoanele prezente.

La orele 8.15 Maieștile Lor și Altețele Lor Regale s-au urcat în trăsurile curții, mergând direct la palatul regal.

Deși ploua în continuu, un număr public care staționa pe calea Victoriei, și în fața palatului, a salutat cu respect și cu căldură pe Suverani.

Un amănunt duos și care a făcut o adăncă impresiune asupra tuturor: A. S. R. Principele Carol, îndată ce M. S. Regele S'a coborât, s'a repezit înainte și l-a îmbrățișat. Apoi luându-i brațul nu l-a mai părăsit în tot timpul până la plecare.

Un capitol din „Monografia parohiei și protopopiatului gr-cat român al Sibiului”.

IOAN V. RUSU.

(1862 — 1901).

(Urmare).

Zidirea unei case parohiale igienice și corespunzătoare împrejurărilor locale, era în parohia unită a Sibiului necesitate adânc simțită din timpuri foarte vechi. În vechia și umilă căsuță rămasă de pe timpul iesușilor, aproape toți parohii, câți aveau nenorocirea să locuiască într-însa, își contraseră diferite boale. Însuși venerabilul paroh, a cărui mănoasă activitate o espunem aici, își periclitase vederea în acea căsuță umedă, scundă și întunecoasă.

Dar între mari greutăți s'a intrat această idee, rămasă pentru parohii de mai nainte numai un *pium desiderium*, căci a avea totuși bunăvoința și râvna de a face, ce 'ți-se impune cu necesitate, când îți lipsește mijloacele trebuincioase, e de sigur o grea situație, ear' această greutate nime n'a simțit-o mai mult, decât însuși parohul. Zidirea unei case recerece capital, de care biserica săracă nu dispunea, căci parohilor anteriori nu le-a fost cu putință să adune ceva spre acel scop. La contribuiri mai însemnate din partea credincioșilor săraci încă nu se putea conta. În 1864 se făcuse încercarea de a contrage un împrumut pe socoteala bisericești, care rămase fără rezultat și la 1865 însăși superioritatea ecleziastică era de părere, că zidirea casei parohiale să se amâne pe timpuri mai bune.

Între astfel de împrejurări alt om mai puțin stăruitor, dacă n'ar fi abandonat cu totul ideea zidirii casei parohiale, cel puțin ar fi amînat realizarea ei, poate, *ad calendas graecas*, nu așa însă zelosul și generosul paroh, care pe urmă veni la convingerea, că numai așa s'ar pute ajunge la doritul scop în respectul edificării unei case parohiale, dacă *dînsul* din parte-și va sacrifica tot ce se va pute, ear' de altă parte, dacă se va adresa cu rugare pentru colecte și contribuiri caritative atât la fiii bisericești locuitori în Sibiu, cât și pe la alți bărbați distinși din clerul și mireni de confesiunea gr-cat. din patrie.

Așa s'a și procedat. Pe lângă aceea, la cererea parohului în numele reprezentanței bisericești, magistratul orașenesc puse la dispoziție ca material brut o parte din vechiul zid al cetății dintre strada Margaretei și a Bumbului (Knopfgasse), ear' mai apoi și turnul, situat la capătul străzii numite pe urmă, afară de coperișul aceluia. Astfel — ironia vremii — zidurile cetății Sibiului, între cari odinioară *Valahilor* nu le era permis să rămână peste noapte, prin schimbarea timpurilor ajunseră să servească ca material pentru zidirea unei case parohiale românești.

Dar' colectele și contribuțiile caritative, pentru cari parohul făcuse apel, ca de regulă, nu produsese rezultat dorit. Nobilul paroh, ca să nu rămână baltă lucrarea inițiată cu atâta zel, se decise atunci să aducă cea mai frumoasă jertfă pe altarul parohiei sale. Pe lângă alte numeroase contribuiri gratuite în acest scop, puse la dispoziția bisericești în formă de împrumut întreagă agonișeala unei munci intensive de 17 ani, ca profesor și autor al lucrării „Compendiu de istoria Transilvaniei”, în sumă de 1700 fl., deși știa bine, că biserica săracă nici-când nu va fi în poziție de a-i restitui acea sumă. Și de fapt din acest capital, 1140 fl. nici nu i s-au mai restituit. Văzând neputința bisericești și multe lipse și trebuințe, în 1882 generosul paroh renunță pentru totdeauna la această pretențiune. În fața unei astfel de jertfe sînt superflue comentările noastre. Nu vom lăuda noi această faptă rară, ci lăsam să o laude forul competent.

Eată ce-i scrie parohului fericitul Metropolit Dr. Ioan Vancea, din sedinta consistorială dela 11 Noemvrie 1882 sub nrul 3347:

„Declarațiunea Frăției Tale, prin care donezi bisericești noastre din Sibiu acel cuant din datoria de 1140 fl. v. a., cu care de prezent îți datorești acea biserică, care cu înțelegerea din viață ori strămutarea Frăției Tale la alt beneficiu mai proventus ar rămâne ne depurată, o am luat spre plăcută știință, dispunând că acel document să se așeze în arhivul nostru arhiepiscopesc pentru toate timpurile.”

Deși fapta bună în sine și de sine se laudă și-și are meritul seu; deși acest don făcut bisericești noastre de acolo se va lăuda de generațiunea prezentă, precum și de posteritate, enărându-se fiilor de cătră părinți, făcându-te nemuritor în acea parohie; deși, ce e mai mult și mai mângăitor, fapta Frăției Tale de binefacere are meritul seu înaintea atotputintelui Dumnezeu, — totuși nu putem nici noi a înțelega de a-ți lăuda această faptă, dispunând ca numele Frăției Tale să se treacă în cartea binefăcătorilor acelei bisericești, oftând, ca această faptă de binefacere a Frăției Tale să fie de exemplu și îndemn și altor fii ai noștri și creștini zeloși, spre ce scop dispunem, ca această declarațiune să se aducă la cunoștința poporului nostru de acolo, publicându-se în sfânta biserică sau acum, sau la timpul îndatînat pentru publicarea binefăcătorilor.

Așa s'a zidit noua casă parohială în vara anului 1866 cu cheltuieli în bani gata de peste 2800 fl. v. a., casă cu etaj, care după împrejurările de azi valorează cel puțin 10.000 coroane, servind spre decorul parohiei și onorând pe cel-ce cu ale sale jertfe însemnate a ridicat-o.

În legătură mai amintim, că la 1886 parte din crușări de ani îndelungați, parte din donațiunea unei femei evlavioase, câștigată pe seama bisericești, s'a reedificat și vechia casă parohială cu cheltuieli de 1200 fl., ajustându-se ca locuință pentru capelanul, de care în urma etății înaintate, vrednicul paroh avea trebuință, ear' în 1890 s'au restaurat superedificatele parohiale, șura și grajdul cu cheltuieli de peste 700 fl.

O altă operă și mai frumoasă, pentru crearea căreia prea demnul păstor sufletesc puse o mare parte din ostenele sale, este școala confesională. Omul culturii și al progresului știa prea bine, de de acestea fără școală nu poate fi vorbă, ci din contră se pot periclită cele mai importante interese ale parohiei și pot suferi chiar anumite interese bisericești generale. De aceea îndată dela așezarea sa în Sibiu, înființarea unei școale proprii a considerat-o ca o problemă primordială în programul seu de activitate pastorală. Dar' cunoscutule obstacole îi stăteau și aici de-a curmezișul în cale. Credincioșii săraci erau incapabili să susțină din a lor putere școala și învățător, ear' biserica lipsită de fonduri, abia își putea suporta alte sarcini de pe o zi pe alta.

Între astfel de împrejurări nu era alt modru, decât ca să se recurgă din nou la calea bătută fără succes de parohul Nicolae Maniu la 1830. Calea aceasta acum se părea mai ducătoare la scop, căci se schimbaseră mult și timpurile de atunci: era sosită în sfârșit

*) Parohul Maniu făcuse cel dintâiu pas la magistratul orașenesc pentru înființarea unei școale gr-cat, dar' fără succes, căci era în vigoare pe atunci un rescript alule dela 1816, în sensul căruia, unde erau deja școale rom-cat, nu era admisă înființarea de școale gr-cat.

era egale îndreptățiri politice și bisericești.

La 7 Decemvrie 1862 parohul înaintează deci în numele reprezentanței bisericești la magistratul orașului o petițiune concepută în terminii cei mai convingători și cere, ca magistratul să se binevoiască a assemna o casă de școală, în care să locuiască și docentul, și un salariu anual pentru docent amăsurat împrejurărilor locale, încheiând cu următoarele cuvinte caracteristice: „Dar' când ne așternem această ferbinte rugămintă, totodată ne exprimăm și acea dorință a noastră, ca cât mai curînd să fim norociți a căpăta o rezoluțiune la petițiunea noastră, căci ne aflăm constrinși a mărturisii cu toată francheța și sinceritatea, că fără de o durere sfâșietoare a inimii noastre și fără de a ne mustra cugetul nostru pentru neglijarea cea mare în cultură și moralitate a populațiunii noastre, nici-decât nu vom mai pute rămâne cu mâinile în sin, ci vom mișca toată peatra, în cazul nefavoritor chiar și până la preafinaltele locuri, pentru realizarea ferbintei noastre dorințe. Poate-că se vor afla și de aceia, cari vor obiecta, că s'e-și facă comuna gr-cat. școală poporală, dacă-i trebuie, dar' această obiecțiune ar pute să vină numai dela nescari oameni, cari sau n'ar cunoaște de loc deplorabila stare a acestor populațiuni, sau ar căuta numai într'adins pretest, ca să amine de pe o zi pe alta, sau să împedecă cu totul realizarea acestei dorințe drepte și cuviincioase.”

Prevederile din urmă ale parohului erau întemeiate, căci în sdevăr rezoluție nici pozitivă, nici negativă, n'a urmat așa curînd. Abia după multe urorii, și după-ce se făcuseră demersuri pe la guvern, se frînsse ghiata și comunitatea orașenescă, voină în sfârșit să arete, că ține cont de aplicarea principiului egalei îndreptățiri și față cu bisericele românești, prin concludul seu luat la 13 Iulie 1863 votă și comunei bisericești gr-cat. un ajutor anual de 100 fl. v. a., spre scopuri de instrucțiune poporală.”

Cu această prea modestă dotațiune, aprobată și de Maieștatea Sa, s'a deschis în anul 1864 școala poporală sistematică, aplicându-se ca învățător tânărul Nicolae Mihăilă, mai înainte cu salariu anual de 50 fl. v. a., și fiindcă edificiul de școală lipsia, instrucțiunea se făcea într-o mică chilie, închiriată cu 3 fl. 40 cr. la lună, în casele din vecinătatea bisericești. (Va urma).

Revistă externă.

Conflictul postal cu Turcia.

Precum anunță „Köln. Zig.” conflictul postal cu Turcia se poate privi ca terminat. Sultanul a dat ordin, ca să se restabilească starea de mai înainte și a îndrumat pe ministrul de externe, ca să facă declarațiune hotărâtă înaintea ambasadorilor, că pe viitor nu se va mai permite reperișarea unui astfel de amestec. Ambasadorii n'au putut avea deloc guvernul lor instrucție, ca să ceară mai mare satisfacție decât atâta.

Luni, în 20 Maiu n. directorul poștelor turcești a adresat un circular către directorii poștelor străine, în care zice, că până la terminarea pertractărilor inițiate despre sistarea oficiilor poștale străine din Turcia — scrisorile și pachetele din străinătate vor fi transmise, ca și până acum, de oficiantii direcțiunii poștale turcești.

Alegerile din Spania.

Resultatul de până acum al alegerilor pentru dietă este următorul: 230 liberali, 70 conservatori, 15 conservatori disidenți, 18 liberali-disidenți, 10 din partidul Romero, 15 republicani, 6 Carliști, 10 naționali uniونيști, 4 Cataloniști, 21 independenți și 1 socialist. Ziarul „Imperial” crede, că noua cameră va slăbi puterea guvernului spaniol.

Revista militară dela Metz.

La revista trupelor care a avut loc la Metz în onoarea aniversării Țarului au asistat: părechea imperială germană, ambasadorul Rusiei și personalul ambasadei. În urma paradei militare a avut loc un prânz, în timpul căruia împăratul Wilhelm a amintit tradițiunea care există în armata prusiană de a cere

*) Tot atunci s'a votat și comunei bis. gr-or. din suburbiul inferior un ajutor anual de 200 fl. v. a. spre scopuri școlare.

lebra aniversările monarchilor ruși și a toastat în sănătatea Țarului exprimând dorința, ca confraternitatea armatelor tuturor popoarelor civilizate, care s'a văzut în China, să contribuie la asigurarea păcii.

Puterile și insula Creta.

Duminecă s'au întrunit la Roma ambasadorii Franței, Rusiei și Angliei sub preșidul ministrului de externe al Italiei, Prineti, și au decis, că trupele internaționale să nu fie retrase de pe insula Creta.

Cronica zilei.

Sibiu, 22 Maiu n. 1901

Fostul Metropolit al României Ghenadie a înaintat cerere către sfântul sinod al României, ca doi membri ai sinodului, cari au susținut acuza contra lui, să fie puși sub stare de acuză.

Din Bucovina. Prin răposarea deputatului bucovinean Iospeșcu, devenind vacant un cerc de alegere, alegătorii Români au oferit candidatura vrednicului luptător Dr. George Popovici. Dl Popovici însă a declarat alegătorilor, că nu poate primi mandatul scriind, între altele în scrisoarea prin care refuză candidatura:

„Primească partidul vîile mele mulțumite pentru acest act de încredere pe care știu a-l prețui. Împrejurări particulare nu-mi permit însă a urma și de astădată chemării. Regret din inimă, pentru-că aș fi dorit din inimă să pot servi cauzei.”

Alegere de învățător. Din Panojova ni-se scrie, că sinodul parohial din Satul-nou a ales de învățător la școala confesională gr-or. română de acolo pe învățătorul substitut din St. János, Nicolae Mișu.

Acțiunea Regilor Carol și George. În cercurile diplomatice din Viena se asigură, că Regele României și Regele Greciei s'au învoit cu ocazia întrevăderii din Abbazia, să provoace pe Sultana a introduce imediat reforme în Macedonia, pentru-că astfel se domolească acțiunea revoluționară din Bulgaria.

Directorul Suluțian. Ni-se scrie din Blaj, că directorul Fundațiunii Alexandru St. Suluțiu este prin consistorul arhiepiscopesc conchemat pe Sămbătă în 1 Iunie a. c.

Membrii directoriului sînt, afară de metropolitul Escelența Sa dl Dr. Victor Mihályi, ca președinte și domni capitulariști, următorii mireni: Iosif Pop, jude de curie din Budapesta, ca vicepreședinte, apoi membrii ordinari: Dr. Ioan Rațiu, avocat, Iosif St. Suluțiu, jude de tribunal în pensiune, Vasile Harșan, avocat din Sibiu; Mateiu Nicola, avocat în Abrud; Iuliu Bardosy, inspector reg. școlar comitatens în pensiune, din Sibiu; Ioan Mezei, jude de curie, din Budapesta; George Pop, director financiar din Nyiregyháza; Ioan Simionas, președinte al sedrii orfanale comitatense a Hunidoarei, din Deva; Alexandru Onaci, jude de curie din Budapesta; Vasile Zăhan, avocat din D.-St. Martin și Dr. Alexandru Pop, medic consistorial din Blaj.

Sedinta directoriului se va deschide la orele 9 în sala arhierilor prin metropolitul; după constituirea sedinței canonice Dr. Vasile Hosszu, administratorul fundațiunii, face raport despre fazele și starea fundațiunii, despre cassa fundațională din Blaj și bunurile dela Spring, Canade și Vidrașu și despre oferta familiei Biró spre a se cumpăra pe seama fundațiunii bunul din Vingard.

După prezentarea bugetului pe 1902 — avocatul arhiepiscopesc își va face referada sa despre cauzele juridice și procesele relative la fundațiune. Comisiunea cenzurătoare permanentă de 3, în persoanele prepozitului capitular prelat Ioan M. Moldovan, inspect. școlar Iuliu Bardosy și direct. financ. George Popu, face raport despre reviziunea rațiunilor de pe anul 1900 și despre contrarea casei fundaționale și referază celelalte cauze și eventuale propuneri.

Cununie. Elisabeta Hossu și Dr. Octavian Popescu anunță cununia lor, care se va celebra la 3 Iunie n. c., a în biserica gr-or. din Dej.

Universitatea din Württemberg și Academia Română. Ambasada germană din București a adresat o rugare către Academia Română, ca să-i trimită publicațiunile diferitelor instituții ale României. Academia Română a pus la dispoziția ambasadei germane publicațiunile sale proprii și totodată a recerut toate minișterile române, ca să transmită universității din Württemberg și datele statistice și toate publicațiunile departamentelor lor.

Școalele române din Bulgaria. Ziarele din Sofia anunță, că multe școale române din Bulgaria vor fi închise din cauza lipsei de școlari.

Pelerinagiul dela Florica. Duminecă s'a făcut pelerinagiul la Florica, spre aniversarea a zecea a morții marelui patriot și om de stat Ioan C. Brătianu.

Din toate unghiurile țării au venit în foarte mare număr membri ai partidului național-liberal spre a lua parte cu o adâncă pietate și reculegere la celebrarea memoriei nemuritorului creator al României moderne.

Din București a plecat la orele 8 dimineața un tren special, compus dintr-un mare număr de vagoane, în care totuși abia a putut să încapă numărul de cetățeni cari mergeau să îngemuneze pe mormântul neasemnatului patriot.

La ora 10 jum. trenul special a sosit în gara Florica, de unde cortegiul porni spre locașul unde se odihnește de vece în sinul frumoasei și minunatei nature, între copaci și flori, acela, care cu geniul sau atât de românesc, atât de adevărat și profund național, a chemat la viață, împreună cu alți mari și neuitați fruntași ai neamului, poporul român, deșteptând toate energiile sale și dându-i rangul ce i se cuvenia în concertul statelor moderne.

După serviciul divin celebrat în mod pe cât de imposant pe atât de impresionant de P. S. S. episcopul Dunării-de Jos, Partenie, P. S. S. arhiepiscopul Calistrat Orleanu și de mai mulți preoți, șeful partidului-liberal, dl Dimitrie Sturdza rosti cu glas tare și stăpânit de o adâncă emoție un admirabil discurs, în care a celebrat cu cuvinte alese, opera neperitoare a lui Brătianu.

Apoi, studentul în medicină Vișoiu, vicepreședintele asociației studențești a exprimat în numele tinerimii universitare, omagiile de admirație și recunoștință. La orele 12 mulțimea numeroasă părăsi în liniște mormântul.

Țarul în Boemia. O depeșă din Petersburg anunță, că la sfatul medicilor Țarul va merge în decursul lui Iulie la băile din Marienbad, unde se va întâlni cu Împăratul Francisc Iosif.

Loialitatea Maghiarilor. Sub titlul „Imnul străin” scrie „B. H.”: Cu ocazia trecerii la pensie a mareșalului Carol Wenzl din Nagy-Szombat, musica reuniunii veteranilor din acest oraș a dat o serenadă în onoarea lui. Mare a fost însă surprinderea, când musica începând să cânte „Gott erhalte”. Publicul adunat a fost foarte neplăcut atins de accentul acestui cântec străin și nepuținând să suferă imnul austriac, s'a împărțit. — Eată o nouă dovadă de loialitate față de persoana Monarchului din partea „patrioților” maghiari.

Carte oprită și opreliște retrasă. În Lipsa a apărut zilele trecute cartea: „Die wahre Geschichte von Erzherzog Rudolf”. Autorul ei este Carol Wagen, care se intitulează fost camerier al reședintei moștenitor de tron. De oarecând cartea aceasta conține lucruri compromițătoare din punct de vedere moral și vătămătoare pentru reședintele Arhiduce Rudolf, ministrul unguresc de interne a dat ordin, ca toate exemplarele ei aflițoare pe teritoriul Ungariei să fie confiscate și nimicite.

Ministrul unguresc de interne a permis earăși intrarea în Ungaria a ziarului antisemit „Deutsches Volksblatt”, căruia 11 ani l'a fost retras debitul postal. Guvernul austriac din partea sa a conces din nou ziarului „Grensbote” din Pojnu intrarea în Austria, oprită până acum.

Părerea doctorului român Cantacuzino despre starea reginei Draga este următoarea: „Contrar părerii unui medic dată din neprecăzuțune înainte cu 8 luni, că la M. Sa regina se observă începutul unei stări binecuvântate, constat că s'au arătat toate simptomele de îngreunare falsă sau isterică. Regina a fost și mai mult întărită în credința ei prin estensiunea și dezvoltarea repede a trupului său, care a fost provocată prin sfatul dat de același medic, ca să nu facă mișcare. Este vorba de o astfel de stare bolnăvicioasă, care e pe deplin acomodată, ca să inducă în răstărire pe bolnavul și pe cei din jurul lui. Constat acum cu privire la estensiunea trupului ivirea unui defect local, care consistă în aprinderea mitrei împreună cu perimetritis învechită. Aceasta a dat anse la păreri greșite. Starea aceasta, a cărei însemnătate însă nu e serioasă, pretinde tratamentul medical început deja. Semnat Cantacuzino.”

Conjurația anarhistă din Paterson. Din Roma se depeșează: Ziarul „Preusa” din Buenos-Ayres publică amănunte în privința conjurației anarhistilor din Paterson. S'a aflat, că anarhistul Romagnoli a avut însărcinarea, ca să omoreze pe împăratul german, pe regina Italiei, Elena, și pe contele de Turin. Romagnoli primise instrucția ca pe împăratul german să-l străpungă cu pumnalul, și anume pe la spate, căci poartă cămașă panterată. Se știe, că Romagnoli și a plecat spre Europa, dar pe drum i-s'a pierdut urma.

Poporațiunea Bucureștilor. Conform datelor statistice din Decembrie 1899 capitala României numără 282.071 suflete. Poporațiunea aceasta locuiește în 31.067 case. După naționalitate sunt: 186.623 Români, 3698 Albanezi, 308 Sârbi, 938 Bulgari, 525 Ruși, 1358 Greci, 732 Francezi, 2107 Italieni, 350 Elvețieni, 50 Belgieni, 22 Olandezi, 38.600 Austro-Ungari, 2968 din imperiul german, 91 Englezi, 70 Poloni, 2 Americani, 245 Turci, 43.318 Evrei, 6 Chinezii.

Numărul Irlandezilor scade. Poporațiunea Irlandei pe baza ultimelor date statistice este de 4.456.546 de locuitori. Numărul Irlandezilor a scăzut în decursul ultimilor 10 ani cu 5%. Dela 1881 până la 1891 scăzământul a fost de 3%. Causa acestui scăzământ sunt mai ales emigrările.

Tropon e cel mai bun nutremânt pentru bolnavi, reconvalescenți și sănătoși. El priete tuturor fiind foarte nutritiv și lesne de mistuit. El conține elementul cel mai nutritiv al cărnii: albuminatul în stare perfectă și curată. Amestecat cu alte bucate înmulțește materia nutritivă. Și cel mai debil stomach poate suporta „Tropon”-ul, care întărește corpul și-i dă vioiciune și desvoință facultățile spirituale și fizice. Se poate cumpăra la toate farmaciile.

Crema Margit. Puține dame sunt, cari nu cunosc esecenta alifiie de față a farmacistului Dr. Kelemen de Földes din Arad. Alifiia aceasta se bucură de cel mai bun renume între toate alifiile de față, fiindcă ea nu conține nici mercuriu, nici plumb și e absolut nestricăcioasă pielei, curățind totodată toate murdăriile, coșii etc. și dând pielei o culoare frumoasă și fină. Borchanelul mare costă 2 coroane, cel mic 1 coroană. Se poate cumpăra dela producătorul și la toate farmaciile.

Vieța socială.

Maial în Zlagna.

Tinerimea română din Zlagna și jur învătă la maialul ce se va aranja în 3 Iunie n. (a 2-a zi de Rosalii), în grădina dlui Iuliu V. Albini din „Valea-mare” a Zlagnei, în favorul ambelor biserici române din loc. Începutul la 2 ore p. m., ear s'eara se continuă în pavilionul ospătării comunale din loc; la cas de timp nefavorabil, petrecerea se va ține numai în pavilion. Prețul intrării de persoană 1 cor. 50 bani; de familie până la 3 membri 3 cor. DAMELE SÎNT RUGATE A NU SE PRESENTA ÎN COSTUME DE GALĂ.

Convocare.

Membrii fundatori, pe viață, ordinari și ajutători din despărțământul Bistrița al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” se convoacă la adunarea cercului pe ziua de 3 Iunie n. 1901, în Borgo-Prund, la orele 2 d. a. în sala școlii elementare fundaționale.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Inscirierea de membri noi și încasarea taxelor.
3. Raportul despre activitatea comitetului cercul.
4. Revisiunea rațiociniului comitetului cercul pe 1900.
5. Satorirea bugetului pe 1902.
6. Alegerea directorului despărțământului și a comitetului cercul pe ciclul 1901—1904.
7. „Stupăritul rațional”, prelegere liberă ținută de dl Ioan Corbul.
8. „Povești igienice”, prelegere li. beră ținută de dl Dr. Alexandru Popu.
9. „Oeva din istoria ținutului nostru”, disertație de dl Dr. Victor Onisor.
10. Alegerea delegaților pentru adunarea generală.
11. Distribuirea premiului de 20 coroane în aur pentru pomărit, și eventuale propuneri.
12. Închiderea adunării.

Se invită la această adunare mai ales poporul dela sate și toți doritorii de înaintarea culturală a lui.

Direcțiunea despărțământului. Bistrița, 30 Aprilie 1901.

Vasile Ranta, Dr. V. Onisor, director, secretar.

CARTI ȘI REVISTE.

A apărut:

În editura W. Krafft în Sibiu „Drepturile și datorințele învățătorilor confesionali români”, de învățătorul P. Conda. Prețul de boltă e de cor. 3.50. Se poate procura din toate librăriile.

Causa nemulțumirii și conflictului, de adesea se ivește între învățător și autoritățile școlare, în cele mai multe cazuri nu e alta decât necunoașterea drepturilor și datorințelor, — atât din

partea învățătorilor, cât și a autorităților școlare. Învățătorii mai vechi se mai țin orientati în unele afaceri pe baza experienței, cei noi sînt aproape cu totul neorientați asupra datorințelor, și mai ales asupra drepturilor, ce le compet. Cartea domnului Conda e menită a pune capăt acestor triste stări de lucruri, dând îndigățările cele mai de lipsă în toate afacerile ce privesc pe învățători, pe scaunele școl. și pe inspektorii de școale confesionale.

Recomandăm această carte tuturor învățătorilor conști de chemarea lor, căci ea nu e iertat să li sească de pe masa nici unui învățător.

MAI NOU.

Aplanarea conflictului postal cu Turcia.

Constantinopol, 21 Maiu n. De azi începând earăși s'a început comunicarea postală regulată. Ambasadorii Austro-Ungariei, Francei și Angliei au predat guvernului otoman notele, prin cari iau la cunoștință declarațiile satisfăcătoare ale lui Tevfik-pașa, ministrul de externe al Turciei.

Monarchul despre stările din Austria.

V. ena, 21 Maiu n. La cerce-ul ținut cu membrii delegațiunii austriace, M. Sa a dat deosebită atenție delegaților cehi, pe care i-a lăudat foarte mult pentru ținuta lor patriotică. Lui Dr. Stransky li zise: „Cunosc dorințele poporului ceh; pentru realizarea lor trebuie să purcedem cu mare tact.”

Împăratul și-a exprimat bucuria, că va pute vizita Praga.

Față de Germani și-a exprimat bucuria, că parlamentul este capabil de lucrare.

Delegații Iro și Wolff nu s'au prezentat.

Din public.*)

Un rămas bun.

Cătră amicii și cunoșcuții mei ai cercului Cămpeni din Munții Apuseni.

Fiindcă parte din scurtimea zilelor din finea lui Noemvrie și a afacerilor diferite a mutării și mai virtos parte de morbul inimii, ce și acum mă atacă, nu mi-a fost cu putință, pe lângă toată dorința mea, de a-mi lua rămas bun la mutarea mea din Cămpeni la Sibiu dela toți amicii și cunoșcuții mei, în a căror mijloc am petrecut 25 de ani a funcțiunii mele oficioase, se binevoiască a primi dela mine pe calea aceasta rămas bun, idealmente stringându-le mâna.

Sibiu, în 20 Maiu n. 1901.

Cu stimă:

Demetriu Muntean, subjude reg. în pens.

ECONOMIE.

Intrunirea agricolă din Loman.

Din cercul Sebeșului-săsece, 1 Maiu 1901.

(Raport special).

În 6 Maiu st. n. (sf. George) s'a ținut în comuna Loman o intrunire agricolă, care din toate punctele de vedere a reușit spre deplina mulțumire a tuturor, astfel că bunareușită a acestei intruniri poate servi conducătorilor reuniunii agricole din Sibiu drept garanță, că sămănța aruncată la timpul său, bune roade va aduce.

Comuna Loman este una dintre cele mai muntoase comune din comitatul Sibiu, ai cărei locuitori se ocupă exclusiv cu economia de vite.

Buni economi de vite se pot numi Lomănarii, cari însă nu s'au cugetat nici când, că cultura vitelor de soiul ales mai ușor și mai bine răsplătesc economului de vite și munca și truda lui.

Harnicul preot Petru Cucuian, împreună cu mai mulți fruntași au aflat de bine a adresa o epistolă reuniunii agricole centrale din Sibiu, în care își exprimă dorința de-a ține o intrunire agricolă cu scop ca pe lângă prelegerea practică, de unde economul mult folos poate trage, să se înțeleagă și asupra înființării unei însoșiri de credit sistem Raiffeisen. S'a prefipt ziua de sf. George. Esmis a fost din partea reuniunii, dl secretar Victor Tordășian, care a sosit la orele 11 a. m. însoțit de următorii domni: Petru Henteș, Petru Opincariu și Ioan Tecău din Sebeș, preotul Ioan Stoicuța, Dr. Ilie Iancu,

medic, Ioan Halalai, not., Vasile Pop, Stefan Pop, Stefan Morariu, inv., Nicolae Răchișan și Ioan Moga din Săsciori; preotul Nicolae Dura din Deal; preotul Ioan Ghisa din Rechita; notarul Ioan Florian din Laz; Dura, inv. în Pianul-superior; Ioan Pavel, inv. în Căpâlna.

Mulțimea ce aștepta în apropierea bisericii în frunte cu părintele Cucuianu, not. Manu, primarul Alisie și învățătorii Filimon și Stanciu, la sosirea dlor dela Sibiu a erupt în puternice strigăte de „Să trăiască” la adresa nou sosiților și părintele Cucuianu în cuvinte scurte, dar pline de entusiasm, binevenitează pe dl Tordășian, care de astă-dată a fost singurul reprezentant al reuniunii centrale din Sibiu.

Nu mai puțin călduroase au fost cuvintele de mulțumire ale dlui secretar pentru buna și rara primire, ce i-s'a făcut. Părintele Cucuianu apoi roagă poporul să intre în biserică.

Abia puteai străbate printre mulțimea, ce în câteva minute a umplut biserică, când dl secretar ia cuvântul și aproape 4 ore vorbește despre modul, cum mai ușor și mai cu puțină muncă economul poate ajunge la o stare materială mai înfloritoare. Plugul de lemn să fie înlocuit cu cel de fer, cu care din toate punctele de vedere se lucră pământul mai ușor și mai bine. Vorbește apoi despre cultura fâneațelor, folosind grapa de fâneațe.

Insistă mult asupra cultivei vitelor de soiul ales. Cum Lomănarilor, dispunând de pășuni estinse, le dă mâna de-a pute ține vite multe, să nu cugete însă că pentru aceasta se pot numi adevărați economi de vite. Pe soiul ales să se pună preț și nu multe, dar bune vite să se țină. Tot la punctul acesta vorbește despre exposițiunile de vite, anunțând pe cea ținută în Sebeș în anul 1898, la care n'a văzut nici o vită din Loman. Da, că țineți prea multe vite, zice dl Tordășian și astfel nu puteți ave așa vite grase și frumoase ca d. e. Sebeșenii, cari țin puține, dar de soiul ales și astfel mai bună ispravă fac, știut fiind că acestea sînt mai cu preț.

(Va urma).

Bibliografie. In Panteon.

Cartea dlui Silvestru Moldovan cu titlul: „In Panteon. Mormintele marilor nostri bărbați dela 1848/9”, a cărei apariție am anunțat o zilele aceste, cuprinde 21 de schițe biografice ale următorilor bărbați mari de ai nostri: Simion Balint, G. Barișiu (cu medalia comemorativă bătută de Academia Română la iubileul de 80 ani al lui Barișiu), S. Bănușiu, I. Butean, N. Corcheș (învățătorul dela Fântânele), P. Dobra, V. Fodor, Amos Frâncu, Simion Groza (preotul din Rovina), Avram Iancu (cu două portrete), Dionisie P. Marțian, Florian Micăș, Vasile Moldovan, Andrei Murăgan (cu casa unde s'a născut), Alexandru Papiu Ilarian, Simion Prodan (preot în Măgina și vice-preot în prefectura lui Iancu), Aron Pumnul, Andrei Șaguna, Nicolae Solomon (cu portret), Alexandru St. Șuluțiu, Nicolae Vlăduț.

După aceste schițe sînt două adnexe, de cuprins valoros: „Lista legionarilor nostri dela 1848/9”, cari au luptat cu arma și ale căror nume se amintesc în scrieri și documente. La numele legionarilor sînt notițe despre lupte etc.

Al doilea adnex este: „Iancu și Vasvâry, cuprinzând desorierea luptei dela Fântânele și o tradiție despre Iancu.

Cartea dlui Moldovan ni se prezintă foarte dragă și atrăgător. Ea ne conduce în marele Panteon al Ardealului, dela mormânt la mormânt, scoțând în relief meritele și rolul, ce-l au în trecutul nostru bărbații amintiți și dând inscripțiile dela morminte.

Cartea se află de vânzare la librăria noastră și costă 1 coroană. (Pentru România 1 leu 20 bani).

„Povestea priveghitorei”, după „Înșiră-te Mărgărite”, de I. Manliu. Estras din publicațiunea „Lui Titu Maiorescu, Omagiu”. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ, str. Berzei nr. 59. Preț 25 bani.

„Tricolorul românesc”. Cu acest titlu a scos domnul Constantin Berar în Cernăuți o broșură despre mândrul nostru tricolor, arătând, că el nu este al unei țări, ci al întregului popor românesc: simbolul națiunii române. Broșura este dedicată domnului Dr. George Popovici; pe învîitoare are de-a curmezișul o frumoasă bandă tricoloră. Se poate procura dela autor; prețul nu e indicat.

Dictionar mitologic. Dl can. din Blaj Gavril Pop a scos în tipografia seminariului archidiecezan primul fascicul din „Dictionar mitologic, conținător de diferite numiri de persoane și lucruri din vechea mitologie greacă și latină”. Fasciculul acesta se estinde pe 80 pagini format 8° și ajunge până la litera D. (Deucalion). Scopul acestui dictionar mitologic, cum spune însuși autorul, este a umple o lacună în literatura română lipsită până acum de un astfel de op. Prețul unui fascicul e de 40 bani (20 cr.) și se află de vânzare la autorul, în Blaj.

„Enciclopedia Română”, publicată din însărcinarea și sub auspiciile „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, de Dr. C. Diaconovich, primsecretarul „Asociațiunii”.

Din această folositoare publicațiune a apărut fasc. XXIII., care cuprinde cuvintele Manlius—Mira, laolaltă aproape 1300 articole, între cari un bogat material istoric și biografic de interes deosebit pentru Români; amintim titluri: Manolescu, Manu, Maniu, Marcovici, Marghiloman, Marian, Marienescu, Marin, Mărescu, Massim, Mateiu Corvinul, Mavrogheni, Mateescu, Maxim, Meissner, Melchisedec, Mețianu, Micle, Mihăilescu, Mihail, Mihalea, Mihălyi, Mihnea, Millo, Mincu, Minovici, etc., apoi din istoria universală: Maria Teresia, Martinovici, Martinuzzi, Medo-Persi, Menumoruț, Mișcăriunea popoarelor, etc. Dintre celelalte scrieri mai mari și importante, remarcăm: o valoroasă serie de articole de medicină, igienă și balneologie, lucrate de Dr. I. Felix (Masagi, Maternitate, Medicina, Miasma, etc.), E. Felix (Melancolia), Imerwol (Meninge, Măduva) și Dr. Vuia (Marienbad, Melenceze, Meran, etc.); numeroase articole din botanică de Panțu, Radian și Procopovici, din mineralogie de Mrakez (Marmora) și Murgoci (Metamorfosa rocilor), din zoologie de Dr. N. Leon (Metamorfosa, Mimeticism, etc.), Moisi și Popescu-Voitești, din chimie de Minovici (Mercuriu, etc.), din filosofie de Dragomirescu (Materialism, Metafizica, Mill, etc.), Pletos și Nigrim, din mitologie de At. M. Marienescu (Mars, Mercur, Minerva, etc.), din istoria bisericească de Dr. Bunea, Dr. Radu (Marianopolis) și C. Auner (Milecova, Metoc, Melchisedec, etc.), diferite notițe din literatură și artă de D. Evlocean, M. Străjan și N. Petrascu, din musică de T. Cerne (Melodia, Mendelssohn Menestrel, Meyerbeer, etc.), și în fine articolele: Meglena de G. Weigand, Maramureș de T. Bud, Mars (planeta) de Otescu, Marina de Bălescu, etc. Articolele istorice îngrate mai sus în cea mai mare parte sînt lucrate de D. Onoici, I. S. Floru și Th. A. Aguletti.

Această spicuire dintre titluri unui singur fascicul încă arată bogăția materialului cuprins în această publicațiune, precum și forțele mari și distinse ce s'au angajat la realizarea ei. Fiind tipărite până acum trei din patru părți ale dictionarului, putem spera că în scurt timp va fi pe deplin terminat și va face publicului cetitor român bune servicii pentru popularizarea științelor și lăfșirea cunoștințelor folositoare.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (deposit general pentru România); E. Storek, București și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă. Prețul de prenumărare pentru un tom broșurat cor. 20 —, legat cor. 23.20 (în România: lei 25., — resp. 28.50).

„Istoricul episcopilor noștri” Studiu istoric de George Ardelean, adv. în Timișoara. Sibiu, tiparul tipografiei archidiece. 1901. Studiul acesta din istoria nouă bisericească, basat pe documente începând din anul 1828, arată toate fazele, prin cari a trecut chestiunea reînființării episcopilor români din Timișoara și Oradea. Celor ce se interesează de această chestiune le face un serviciu cu atât mai plăcut, că în text sînt cuprinse toate actele emanate dela corporațiunile noastre superioare bisericești începând încă de sub fericitul Metropolit Andrei.

„Căileștorile patriarhului Marcare de Antiochia în țările române (1653—1658)”, teză pentru licență în istorie, de Emilia Clorian. București, stabilimentul grafic I. V. Sococ.

Sosiți în Sibiu.

La 22 Maiu n. 1901.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Dan, proptop din Făgăraș; Por, director din Brașov; Copony, fabricant din Brașov; Clonja, preot din Belean; Polonyi, privatier din Budaștea; Lukács din Brașov; Ujhelyi din Budaștea, ingineri; Perl, Quittner, Wollner, Grünberg, Kun, Hinknik, din Budaștea; Gáll, Molnár, Komlossy, Klupka, Grünner, Schloss, Löwy, Hakel, din Viena; Nussbaum din Hususă, Falk din Sebeș-săsece, comercianți.

Hotel „Neurhrer”: Lukasek, major, Benedek, speditur, din Mediaș; Wolf din Sighișoara; Speter din Bistrița, comercianți.

Hotel „Melsor”: Steiner din N. Szt.-Miklós, Breuer, Casanik, din Budaștea, volajori; Münster, sublocotenent din Vêrșej; Urbanik, oficial

Pentru redacție și editură responsabile: Andrei Baiteș. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Ioel Marșall.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta adacțiunea nu e responsabilă.

Hotel nou.

Subscrisul îmi permit a anunța cu tot respectul, că hotelul, aranjat din nou și după cerințele moderne, sub firma

„Hotelul Mihaiu“,

Sibiu, strada Turnului nr. 11

stă la dispoziția P. T. public călător.

Localități elegante pentru restaurant și cafenea. —
Bucătărie escelentă. — Vinuri naturale curate. —
Bere „Transsylvania“ de Habermann și „Bock“ dela
Trei-Stejari. — Prețuri moderate pentru odăi. —
Omnibus la ducere și venire dela gară. — Calese
stau la dispoziție pentru călători.

La o vizitare cât mai deasă invită cu toată stima

Mihaiu, hotelier.

Sibiu, în Aprilie 1901.

[121] 7—

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire en. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din-afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în com-merciu, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e pan-terate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegere cu plătire în rata.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăci-mare Nr. 8.

[26] 9—

Din editura „Tipografie“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coase tip., broș., elegant. Un exemplar 80 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipérus Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 bani.
6. Jackiri și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăciarul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Vicin. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndrăgelnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstărea de mamă. Legendă populară din giurul Măneștii. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba bohemă de prof. Dr. Urban Iaruk. Un exemplar 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turnului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevray. Un exemplar 16 bani.
19. Călugăreasa. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgelnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teacă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cotin. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasticele lui Nicolas Gogol. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinul. Din fantasticele lui Nicolas Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăitul. Comedie de Meliére. Un exemplar 80 bani.
30. Lumee prețioasă. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împăratăasă și poana ei alensă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lezar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Regeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa ferăceată. Poveste în versuri de F. Dalfu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meța. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghilescu. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Lac. I. Romanescu. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei fesieri. Poveste de Ioan Meța. Un exemplar 80 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sănd. Un exemplar 60 bani.
44. Rusalina păcurarul. Poveste de Nicolae Trifuțeniu. Un exemplar 44 bani.
45. Roma învină. Tragedie în 5 acte de Alexandre Paredi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turgheniev. Tradusă din limba rusă de Enea Hedeș. Un exemplar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poezii populare „Căntecul bătrânești“. Din culegerile lui I. Pop Reteaganu. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vnzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vnzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu ilustrații românești

„.....toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să 'mi socot —
Cu mîna mea“

in
peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăci nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Publicațiune.

Deputatul de vînat de pe teritoriul comunei Săcădate se esarîndează pe calea licitațiunii publice pe durata anilor 1 Septembrie 1901 până 31 August 1907, în cancelaria comunală, la 4 Iunie 1901, 2 ore p. m.

Prețul strigării e 28 cor. cu 10% vadiu. Condițiunile mai deaproape se pot privi zilnic în orele oficiale în cancelaria comunală.

Săcădate, în 20 Maiu 1901.

Primăria comunală.

TROPON e mijlocul cel mai bun de nutritie și întărire. e de cinci-ori mai nutritiv ca carnea, al cărui element principal e albuminatul. **TROPON** ridică puterea celor sănătoși, împiedică slăbirea celor debili, ungează reînălțarea reconvalescenților. e un nutrimet indispensabil pentru toți aceia, cari suferă de stomach și intestine, de slăbiciune de nervi, de anemie, gicht, tuberculoză, diabet și de alte boale de felul acestora, la care nutirea obișnuită e imposibilă. **TROPON** nu e numai cel mai bun, dar totodată și cel mai ieftin preparat de albuminat. Prețul: 100 grm. 1 cor. 20 bani. se poate căpăta în toate farmaciile. [167] 1—80

Studii Literare

de
Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzînd:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascăli și cărturarii români.

Prețul numai 1 cor. 50 bani.

Se poate procura dela

Librăria W. Krafft.

A apărut și se află de vnzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al
„Reuniunii sodalilor români din Sibiu“,

cuprinzînd
unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, ou porto postal 1 cor. 40 bani.

Lupta pentru drept

de
Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de
Teodor V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studiez —

— fieceare Român,

— luptător pentru

— dreptul național.

Se află de vnzare la:

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împartășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stănd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminecă, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murăgului, apoi
Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce într-adevăr se simția la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.